

Lletra de la cançó popular

Si n'eren tres tambors
que'n venen de la guerra;
el més petit de tots
porta un ram de rosetes.
 ¡Ram, ram, pataplàm!
La filla del bon Rei
n'ha sortit en finestra:
-Tambor, lo bon tambor,
¿si'm vols dà una roseta?
-Donzella, qui l'haurà
serà l'esposa meua:
no us donaré lo ram
que a vos no us puga pendre.
-M'havèu de demanar
al pare i a la mare.
Si vos ho volen dar
per mí res no's pot perdre.
-Déu lo guard, rey francès;
¿si'm dareu l'Infanteta?
-Be'm diràs tu, tambor,
quina hisenda es la teva.
-L'hisenda que jo'n tinch,
la caixa i les manetes.
-Ix-me d'aquí, tambor,
avans no't faci perdre!
-No'm fareu perdre vos,
ni vos me fareu perdre;
que allí en lo meu país
ne tinc gent que'm defensa.
-Be'm diràs tu, tambor,
be'm diràs qui't defensa.
-Em defensa'l rei franc
amb tota sa noblesa,
que jo só fill del rei,
del rei de l'Anglaterra.
-Vina, vina, tambor:
ma filla serà teva.
-No'n sento grat de vos,
tampoc ne sento d'ella,
que allà en lo meu país
n'hi ha que són més belles;
més hermosa i gentil
n'es la meva promesa.

PERSONATJES

TAMBOR I.	EL REI.
TAMBOR II.	LA PRINCESA.
TAMBOR III.	UNA SEGUIDORA.
UN SOLDAT qui brinda.	ALTRA SEGUIDORA.

Acompanyament reial, poble, homens, dones, soldats.

Época imaginaria

Els tres tambors

QUADRO I

Una plaça pública en la vila de Vallfloreſt, de la que n'es sobirà el Rei Francí.

Una part dels exèrcits del Comtat de Granastre, tornant de la guerra i havent retut els del Comtat de Gorglaç, arriuen de pas a la vila de Vallfloreſt i s'hi deturen curta estona pera reposar de la caminada,

El poble ho sabia i els reb amb entusiasme i amb mostres de gran joia.

Per la porta de la vila, que al fons s'aixeca, compareixen munió de paisans, homens i dones, amb branques verdes a les mans, i barrejant-se amb els qui ja esperaven a la plaça, fan pas i festejen als de Granastre, qui arriuen victoriosos al sò de clarins i tambors, llurs banderes voleiant per l'aire, grans i colorides, i llurs vestits llampants ferint la vista al espetec del sol. De per tot cauen flors i fulles i per tot s'escampa la joia popular.

Tot just s'obre la cortina, grat gatzara en l'aplec de gent del poble qui espera impacient l'arribada dels ja dits soldats, motivant aixó el chor següent:

Chor

¡Oh, jorn d'alegría!
¡oh, sol esplendent!
El bon Deu t'envía
brillant i potent-

--

Esperèm frissosos
els valents soldats
qui venen joiosos
de llors coronats.

--

Salut, salut, soldats de la victoria;
nostres canturies son l'himne de gloria!

--

¡Oh, jorn d'alegría!
¡oh, sol esplendent!
El bon Deu t'envía

brillant i potent
--
Triomfants arriben
de llors coronats.
Cantèm tots un himne
pels valents soldats.
(*Se senten els tambors.*)

Parlat:

Un

Ja son aquí.

Altre

¡Mirèu-los!

Un

¡Visquen els fers soldats del Comtat
de Granastre!

Tots

¡Visquen!!...

*(Repic de campanes i arribada dels soldats en
mitj de l'explet d'alegria del poble. Els nois,
saltant i ballant, van davant dels qui arriben. Tot
es joia i entusiasme.)*

Chor (poble)

Salut als braus tambors
qui venen de la guerra
i porten en llurs cors
el goig de juvenesa
-¡ram, ram, pataplàm!-
el goig de juvenesa.

--

Mirèu el més menut:
porta un ram de rosetes.
Tambors, oh, bons tambors,
quedeu-s en nostra terra
-¡ram, ram, pataplàm!-
quedeu-s en nostra terra

--

Salut als braus tambors
qui venen de la guerra
i porten en llurs cors

el goig de joventut
-¡ram, ram, pataplàm!-
el goig de joventut.

(Poble i soldats se barregen molt animats.)

Parlat:

Un

¡Visquen els soldats
qui retornen de la guerra!

Tots

¡Visquen!

Altre

Una dansa hem de donar
al bell torn de la bandera.

Tots

Sí, sí.

*(Ballen la sardana al voltant de la gran bandera
del Comtat.)*

Chor *(tot ballant)*

De flors i de garlandes
s'embaumen nostres cants.
Soldats del de Granastre,
salut, salut, soldats.

*(Gran gatzara; una colla de noies se presenta
davant d'alguns soldats i oficials, oferint-los-hi
beure.)*

Parlat:

Oficial

Bevèm, companys;
el vi porta l'amor a flor de boca.

*(Ne venen d'altres i també s'hi barregen, festejant
les noies.)*

Un del poble

Per tots n'hi ha.
Bevèu, soldats, ja que'l trionf es vostre.
(Als soldats)

(Beuen. Un soldat s'enfila damunt d'una taula i amb el vas a la ma canta com si brindés.)

Soldat

Companys, bevèm
a la salut d'aquest poble;
¡visca l'amor,
qu'es pau del cor
si es amor noble!

(Animació general.)

--

Salut als esguards
d'ulls negres radiants,
als rostres colrats
pel sol flamejant.

--

Salut al amor,
consol infinit
qui escampa pel mon
florida gentil.

--

Salut al panteig
del pit virginal,
i al llavi febrenc
de besos aimants.

--

L'amor es estel
qui ens dona braó;
estel resplendent,
llumena mon cor.

--

D'esguards com aquets
qui em volten aquí,
men faria el cel
d'una eterna nit!...

--

Salut als esguards
d'ulls negres radiants,
als rostres colrats
pel sol flamejant.

Parlat:

Un

¡Visquen els valents soldats!

Tots

¡Visquen!!

(Gran gatzara.)

Tambor I

Deixèu-nos passejar per vostra bella vila
ageure-ns en les prades, gaudir dels grans jardins,
seguir poquet a poc l'encant de cares fines
i veure si entre tantes alguna ens en somriu.

Un

Seguíu per on volguèu, tambors i fers soldats;
les prades I els jardins, les noies rialleres,
les flors, els vols d'aucells, els homens i els infants,
n'hauràn delit sens fi de que petjèu llurs terres.

Tambor I

Mercès, i aixís rebèu nostra amistat sincera

Un

¡Salut als vencedors i a llur gentil bandera!
(Gran entusiasme en el poble.)

Chor

Salut als braus tambors
qui venen de la guerra
i porten en llurs cors
el goig de juvenesa
-¡ram, ram, pataplàm!-
el goig de juvenesa.
(Animació extraordinaria.)

QUADRO II

(Se sent interior la cançó popular. La Princesa la sent i acompanyada de ses dugues Seguidores, surt a la terrassa i escolta. Tot seguit venen del fons, taral-lejant-la encare, els tres Tambors.)

Tots tres

¡Oidà! Som tres tambors
arribats de la guerra:
portém en nostres cors
el goig de juvenesa
-¡ram, ram, pataplàm!-
el goig de juvenesa.

Seguidora I

Mirèu quins tres tambors
de tan bella presència.

Seguidora II

Tots tres ben gentils son
¡oh, dama la Princesa!

Tambor I

Repara quin ramell
de cares rialleres.

Tambor II

¿Quina es la qui us plau més?

Tambor III

Amb totes m'accontento.

Tambor II

Parlèm-los-hi, companys.

Tambor I

Salut, gentils donzelles.

Princesa

Salut als braus tambors

qui venen de la guerra.

Seguidora I

Salut al mes petit,
qui dú un ram de rosetes.

Princessa

Si me les volèu dar
me'n farèu ben contenta.

Tambor I

Jo us donaré les flors,
que ho val vostra bellesa;
mes diguèu-me qui sou.

Princessa

Soc sols una Princessa.

Tambor I

Princessa del amor,
son vostres les rosetes;
son vostres si'm dieu
que vos volèu ser meva.

Princessa

Bé demaneu be prou;
feu via molt depressa.

Tambor I

A cambi d'eixes flors
amb una m'acontento.

Princessa

M'haurèu de demanar
al pare que venero.
Si son permís vol dar
seré vostra per sempre.

Tambor I

Passèu vos al devant

que jo vindré al darrera

Princesa

¿Sentiu aquets clarins?
Anuncien sa presencia.

*Música,- Compareixen el Rei i son sèquit.-
Quan arriba la música:*

Tambor I

M'hauràs de perdonar
si et vui tenir conversa;
Mes, oh bon rei Francís,
la gent parlant s'entenen.

Rei

Jo prou t'escolto, prou
que parlis sols espero;
pero enllesteix si't plau,
que tinc un xic de pressa.

Tambor I

Som tres pobres tambors
arrivats de la guerra.
Jo'l mes petit de tots
porto un ram de rosetes.
La teua filla ¡oh Rei!
qui estima les flors fresques,
m'ha festejat el ram,
i jo festejo a n'ella.

Rei

¿Què dius, pobre tambor?
¿amb qui parles no penses?

Tambor I

Parlo amb un Rei qui té
la filla per mereixer.
Soc fort i bon cristià,
no'm manca l'honradesa
i com que'm vui casar
ho dic tal com ho penso,

Rei

Em plau el teu parlar
amb tanta gentilesa.

Tambor I

El bec i el refilar
son coses de naixença.

Rei

Mes, m'has de dir també
quina hisenda es la teva.

Tambor I

L'hisenda que jo'n tinc,
la caixa i les manetes.

Rei

Tambor, pobre tambor,
de tant misere hisenda
no pots pas fer-ne dò
a tota una Princesa.

Tambor I

A la vritat, gran Rei,
em causa gran sorpresa
que un home com sou vos
tant amb hisendes pensi.
A un Rei tant poderós
no li manquen riqueses
i be pot acceptar
un pobre bó per gendre.

Rei

¡Ah! Ves-ten, bon tambor,
avans no't faci perdre.

Tambor I

No'm farèu perdre pas,
que prou tinc qui'm defensa:
Em defensa el Rei Franc
amb tota sa noblesa,
que tal com me veièu

soc Príncep d'Anglaterra.

Rei (*content*)

...¡Ja't veia certament
un aire de noblesa!
Haver-ho dit avans,
senyor de l'Anglaterra.
Aquí teniu sa mà;
donèu-li les rosetes.

Tambor I

De vos no'n sento grat,
i em dol a fè per ella.
No m'heu volgut soldat,
Príncep no us seré gendre.
Allà a n'el meu pais
n'hi ha qui son ben belles;
no us refièu mai-mes
de les apariències.
Y si una dona'm vol,
tambor m'haurà de pendre;
un colp serèm casats
sabrà la vritat bella.

*(Fa un salut reverencial i jocós, tot retirant-se
amb els dos companys.)*

Princessa

¡Ah, pare! ¿què havèu fet? (*Plora.*)

Seguidora I

No plorèu, la Princessa.

Princessa

¿Mal-haja el vil diner
qui ha mort ma juvenesa!

*(Resta abraçada amb ses amigues. Ells sen van
pel fons. El Rei fa signe a son sèquit, i segueixen
son camí. Reprèn la música.*

QUADRO III

La mateixa plaça del primer.

(S'anima de nou; se senten tocs de clarí qui anuncien que la tropa sen te d'anar. Van venint bandades de soldats. Tot se mou. Les campanes se senten lluny com en senyal de comiat.)

Chor, poble i soldats

¡Oh, vila de Vallfloreſt!
lo qu'es d'aquesta diada,
ne duràs per sempre més
un record com el cel d'ample.

Poble

¡Oh, soldats de gran Comtat!
no prenguéu pas comiat;
que amb lo poc que'ns havèm vist
el deixar-nos sens fa trist.
(Gran trompeteria anuncia la marxa.)

¡Adeussiàu, soldats de la victoria:
rebèu el nostre cant, himne de gloria!
¡Oh, bell estol de lluitadors terribles!
vostre valor us fa grans, invencibles.

--

Visquen, visquen els soldats
trionfants i benhaurats.

*(Entre cridories, comencen a desfilar cap al fons.
Passa la banda de tambors i esclata el motiu
popular en el chor. Els tres tambors van davant.)*

Chor

Salut als grans tambors
qui venen de la guerra,
i porten en llurs cors
el goig de juvenesa
-¡ram, ram, pataplàm!-
el goig de juvenesa.

*(Per entre el poble de primer terme dreta apareix
la Princesa no volent ser vista. Va seguida de ses
companyes. No fa mes que procurar veure al
Tambor I.)*

Dones

Mirèu al mes petit:
porta un ram de rosetes.

Homens

Tambors, oh, braus tambors,
remembrèu nostra terra.
¡Ram, ram, pataplàm!

(El Tambor I ha vist la Princesa i, mentres sen van, li llença una roseta al rostre. Ella cau en basca entre ses amigues.)

Tothom

Salut als grans tambors
qui venen de la guerra,
i porten en llurs cors
el goig de juvenesa
-¡ram, ram, pataplàm!-
el goig de juvenesa,

(Gran clamoreig del poble despedint als soldats qui van desfilant cap al fons.)
